

REVOLUȚIA FRANCEZĂ

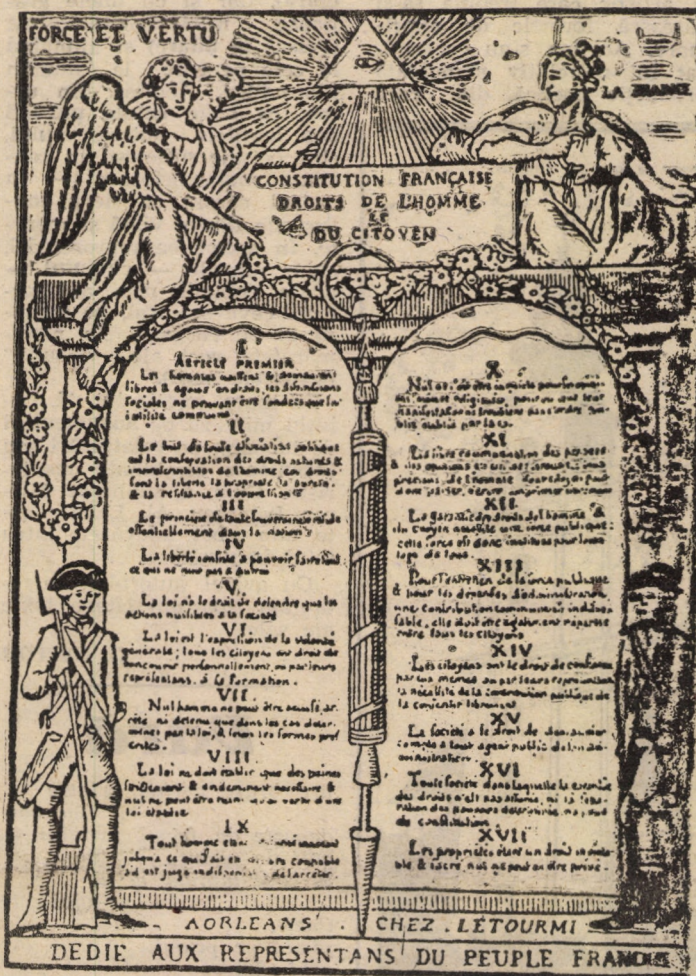
Prea puține revoluții sînt demne de acest nume. Între toate, Revoluția Franceză rămîne cea mai sublimă. Cei cinci ani cuprinși între 1789—1794 au concentrat toată istoria lumii. Fazele revoluției (regalistă, feuellantă — în care conducerea a aparținut nobilimii liberale și marii burghezii, girondină — adeptă a liberalismului fără limite dar cu simțul ierarhiilor sociale, dantonistă, hebertistă, robespierristă — ultimele cu baza de masă în mica burghezie și preferință pentru măsuri economice și politice forte, thermidoriană — a noilor îmbogățiți) au reeditat contradicțiile procesului istoric. Dar mai mult decît atît, toată istoria secolului XIX și XX a curs în albia deschisă de Revoluția Franceză. Pînă și comunismul își are antecedente în nivelarea propovăduită și impusă excesiv de hebertism. Franța care prin acest „cataclism” a schimbat fața lumii, pentru tot secolul XX, a acuzat o „oboseală cronică”. Nici nu e de mirare. După ce și-a rezolvat contradicțiile cu sine, a deschis inevitabil marea schismă cu Europa feudală (Hegel). 15 ani ecuația a încercat să o rezolve Napoleon Bonaparte (chiar împărat fiind, el a revenit la echilibrul girondin, amenințînd monarhii Europei nu atît prin statutul de cuceritor, cît de înfăptuitor cu sabia a ideilor revoluției — „Robespierre călare”. El a împins instituțiile franceze pînă la fruntariile Moscovei. După 1815 (Waterloo) Europa intră în altă epocă a cărei educație politică o făcuseră Iluminismul, Revoluția Franceză și Imperiul.

Care este însă sensul cel mai profund al acestei fantastice mișcări sociale, în care pentru o idee se rostogoleau capete, ce înainte de ghilotinare făceau și calambururi? (Danton, călăului: „Arată-i poporului capul meu. Crede-mă, merită”). Din ea învățăm că orice mare revoluție face un acord între valorile pe care o țară (epocă) le conține și regimul instituțional-politic în care acestea se afirmă. Franța secolului XVIII, prin Iluminism se pregătise 100 de ani pentru revoluție. Avea poporul cel mai luminat din lume. Tara la sfîrșit de secol gemea de genii. Iar unde nu i-a avut, i-a creat. Toate acestea ținute sub „obroc” de nobili degenerați și un rege nevolnic, trebuiau să irumpe și... au irumput. Din acest punct de vedere la „revoluția” noastră lucrurile s-au petrecut pe dos. Sau, n-a fost revoluție. Mental și cultural nu am fost pregătiți pentru așa ceva și am avut victimele noastre în Europa de Est... doar pentru că așa trebuia. Dovadă că am eșuat.

Lucian FILIP

Turnul catedralei, martor al pașilor trecuți și al pașilor ce vin.

Foto: P. DUMBRĂVEANU

Declarația drepturilor omului.
Din seria de ilustrații de la Orléans.
(Biblioteca națională.)

CUGETUL ZILEI

„Cînd guvernul violează drepturile poporului, insurecțiunea este pentru popor și pentru fiecare porțiune a poporului cel mai sacru dintre drepturi și cea mai indispensabilă dintre datorii”.

ART. 35. Constituția republicană din 24 iunie 1793.

Comunicat

Organizația județeană P.N.L. Sibiu, condamnă atitudinea micului grup de „greviști” de la ziarul „21 Radical” și consideră că activitatea acestui ziar este absolut independentă, informînd publicul în mod corect cu toate evenimentele în desfășurarea lor.

Considerăm de asemenea, că activitatea redactorilor actuali ai acestei publicații trebuie să fie sprijinită atît moral, cît și material pentru a nu permite unor diversioniști a destrăma acest harnic și priceput colectiv de ziariști.

Comitetul de Conducere al P.N.L. Sibiu

Citiți în pag. 2

◆ Cifre fatidice

Îmi amintesc de campania electorală, din primăvara anului trecut, atunci cînd urbea noastră a fost onorată de prezența unuia dintre principalii lideri ai F.S.N., în persoana D-lui Petre Roman „emanat” și „propulsat” de revoluție în fruntea guvernului.

Piața Mare devenise neîncăpătoare pentru mîile de oameni, în marea lor majoritate femei, veniți în întîmpinarea aceluia pe care-l considerau un adevărat „Mesia”. Femeile în ținută de sîrbătoare, coafate și fardate, cu flori în mînă, cele mai multe de bună credință, altele din pură curiozitate femeiască, sperînd să descopere un „Adonis”, se înghesuiau care mai de care să-l îmbrățișeze, să-l sărute, să-i ofere flori, sau măcar să-i atingă haina cu mîna. Multe și-au lăsat amprenta buzelor pe parbrizul automobilului primului ministru. Atmos-

Fiecare pasăre pe limba ei piere!

feră din Piața Mare era euforică, aceasta ca urmare a promisiunilor făcute de reprezentanții F.S.N., pe parcursul campaniei electorale.

Priveam de pe bordura trotuarului acel spectacol „caragialesc” priveam acele ființe umane, care-și pusese războaie lor speranță de mai bine, în acel om. În același timp încercam să întrevăd cum vor reacționa acești oameni, cînd își vor da seama c-au fost mințiți, înșelați, trași pe sfoară!

După o campanie electorală dusă cu mijloace adecvate doar „democrației originale”, împotriva opoziției politice din țară, sosi în fine acea „Duminică a Orbului”, cînd masa de oameni netrezii încă din coșmarul comunismului și crezînd orbește în mincinoasa propagandă a F.S.N., au acordat votul celui partid, legalizînd prin aceasta „Puterea neocomunistă”, instalată în fruntea țării.

Obținînd succesul în alegeri, cortegiul acțiunilor antidemocratice, întreprinse de „Putere” încă din 22 dec. '89, au continuat, mai întîi cu „mineriada”, 1 Decembrie, agresarea unor ziariști incozi, precum și a unor intelectuali, liberalizarea prețurilor, astfel că haosul ce îmbracă în prezent întreaga țară este desăvîrșit și asta doar după 14 luni de guvernare.

În viitoarea campanie electorală, care va fi declanșată într-un viitor nu prea îndepărtat, în ipoteza că Dl. Petre Roman, de această dată în calitate de lider național al F.S.N., ne va vizita municipiul, va fi oare primit cu același entuziasm, de către cetățeni, ca-n anul trecut? Cred că nu! Aceasta pentru că promisiunile făcute de actuala „Putere” s-au dovedit a fi vorbe deșarte, vorbe-n vînt și minciuni iar tot ce se clădește pe minciună nu rezistă, se prăbușește la cea mai mică adiere a adevărului.

Cîtă înțelepciune, cît adevăr se desprinde din zicala „fiecare pasăre pe limba ei piere”.

Aurel MAXIM

Un poet: Alexandru Leluțiu

După șase ani de exil interior, fostul Cerc de Literatură („locul unde ne-am putut exprima liber” — a spus Mircea Ivănescu) a devenit Cenuclul „Argus” — după titlatura revistei „disidente” Argus, scoasă la Sibiu în 1984 și ucisă de cenzura ciumei roșii după primul număr. Cenuclul „Argus” și-a început activitatea la Facultatea de Litere, Drept și Istorie a Universității din Sibiu, la 26 mai a.c. Atunci, a citit versuri poetul Alexandru Leluțiu — ședința fiind un fel de avanpremieră editorială, anul acesta urmînd să-i apară poetului sibian un volum de

versuri la Editura Dacia.

De profesie medic hematolog, Al. Leluțiu face parte din acea categorie de oameni care au o existență tumultuoasă numai pe plan interior, trăind cu mare participare sufletească și rațională cultura și arta în ipostazele lor majore. Deopotrivă interesat de plastică, muzică (el însuși compozitor) și literatură, Al. Leluțiu și-a creat un mediu ambiant suficient sîșii — un confort intelectual și artistic care trebuia să-l găsească formele de exprimare. Acestea s-au concretizat într-o relativ abundentă producție poetică, din care

autorul a publicat extrem de puțin (și mai mult la insistențele celor apropiați, care i-au intuit și apreciat vocația).

Vocația de poet a lui Al. Leluțiu este autentică și cultivată prin lecturi asimilate din poezia modernă, modernistă și postmodernistă. Al. Leluțiu produce imagini pe o claviatură poetică extinsă, comportînd similitudini cu cele întîlnite la Hieronymus Bosch, sau chiar la Beckett (gura), dar și cu unele grațioase miniaturist-orientale (Peisaj în uitare) și ajungînd la cele pe care le numim plasmatic. Acestea din urmă, ca niște celule pulsînd sub lentilele microscopului, sînt peisaje sufletești în continuă metamorfoză — în cadrul cărora se șterg contururile dintre viață și moarte. În asemenea reprezentări, chiar numele — cuvîntul — poate dobîndi, prin anamorfază, ceva spectral, pe măsura ce se risipește „în nenumăratele voci ale vîntului” (izvoarele serii).

În mare, poezia lui Al. Leluțiu mizează pe augmentări de imagini, pe volatilizări sau ingenioase combinații manieriste. Cum a subliniat Mircea Ivănescu, Al. Leluțiu este „un poet adevărat, întru totul împlinit”.

Cu avizul autorului, încredințăm tiparului cîteva texte ale sale.

G. NISTOR

Vară

arc brusc deschis printre
arbori
departe de frigul furtunii
gol de pădure
în care lumina, aerul
se-ndulcește
iluzie,
pîndă pe prundiș
ochi rămușor
salamandra visează
Noapte...
Arborele — fagure luminat
deschis asupra Muntelui
Între frunze, meteoriții lîna
luminoasă a centaurului.

Alexandru LELUȚIU

Biserica armenească din Dumbrăveni

Foto: PETRE DUMBRAVEANU

Cifre fatidice (I)

Cifra 13, atît de mult disputată, că ar favoriza cînd norocul cînd ghinionul. Superstiția ce leagă încă azi pe unii de această cifră e de natură pur creștină, și, după toate probabilitățile, ideea că ar fi o cifră fatală pornește din rîndurile apostolilor lui Christ, care au fost 13 la număr, la cîna cea de taină, cînd Iisus a fost trădat de Iuda. Această origine e foarte verosimilă, întrucît evreii consideră cifra 13 ca purtătoare de noroc. Un material imens adunat pînă acum arată influența misterioasă a acestui număr asupra vieții. Sugestia a mers pînă acolo, încît a cuprins și minți luminate, ca Victor Hugo, Alfred de Musset, d'Annunzio și alții. Dintre curiozitățile asupra lui 13, care fascina mintea lui Hugo, este istoria ducelui de Berry (fiul lui Carol X) și a ducelui de Orléans (fiul lui Ludovic-Filip).

Ducele de Berry, soțul unei principese străine, abdică în folosul nepotului său în etate de 10 ani, dar e asasinat la 13 februarie 1820. Revoluția din 1830 durează 3 zile, Carol X, regele Franței, în etate de 74 ani, pleacă în exil în Anglia.

Ducele de Orléans, soțul unei principese străine, abdică

în folosul nepotului său în etate de 10 ani, dar moare de moarte violentă la 13 februarie 1852. Revoluția din 1848, durează 3 zile. Ludovic-Filip, în etate de 74 ani pleacă în exil în Anglia.

Un paralelism bizar în aceste două exemple, care constituiau pentru Victor Hugo expresia cea mai puternică a fatalității.

Această superstiție se accentuează la Hugo prin coincidența de a pierde pe fiul său Charles, în ziua de 13 martie 1871. La Bordeaux, unde se afla atunci, locuia în Strada Saint-Maur 13. Părăsise Parisul cu ai săi în ziua de 13 februarie.

Tot astfel se povestește că la moartea lui Oscar Wilde erau 13 persoane în camera mortuară, în fața sicriului numerotat cu 13.

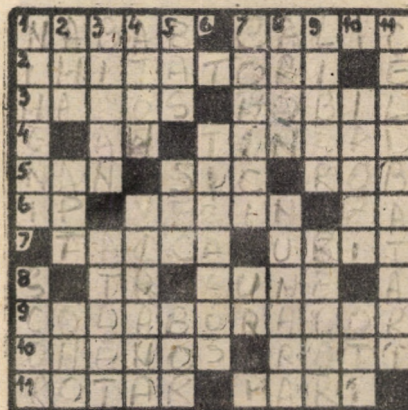
Gabriel d'Annunzio crede, de asemenea, în nenorocirile pe care le aduce numărul 13. Accidentul în care și-a pierdut un ochi a fost într-o zi de 13 a anului 1907. Trăsura în care se afla purta numărul 13. Venind acasă găsi 13 scrisori pe masa sa de lucru. De atunci evită acest număr în orice ocazie. Manuscrisele sale nu poartă pagina 13, ci 12 bis. Anul 1913 îl scria 1912+1. Richard Wagner, născut în

1813, moare la 13 februarie 1883.

„Tannhäuser” se joacă prima dată la Paris în ziua de 13 martie 1861 și a fost reluată la 13 mai 1895. Numele lui are 13 litere. Anecdote de acest fel sînt nenumărate și s-ar putea constitui pentru ele o adevărată enciclopedie de coincidențe bizare.

Felix LEO

De la om la om

Exerciții de respirație

Rîsu-plînsu (III)

Dar eu cred că nu putem rîde și din pricină că alternația la zîmbetul serafic al puterii nu e, din partea opoziției, decît o veșnică grimasă. Se simte uneori de departe duhnirea grea a dorinței de răzbunare, graba de a scoate din desagă capetele fără limbi ale balaurului ucis, neputința celui căzut care aruncă cu piatra în adversarul prea bine încins cu platoșele puterii pentru a putea fi atins (greșală fatală, căci adversarul știe să întoarcă gestul în favoarea sa; el n-are decît să ridice piatra și s-o arate mulțimii: iată, domnilor, ce face opoziția, iată cine vrea să ne ia locul, iată cine dă cu piatra...).

Și astfel sîntem puși în situația fie de a zîmbi fals împreună cu puterea (în speranța că vom apuca să lingem și noi un capăt de ciolan), fie de a înjura duhnit cu opoziția, în iluzia că puternicii zilei se vor speria și vor lăsa să le cadă pernele de sub fund.

Ne înșelăm și unii și alții. Cei care fac bezele puterii pentru că riscă să se afunde cu ea în noroi, cei ce se vinzolese pe sub pulpanele cîte unui lider politic ori a politicului, pus pe încercinare, pentru că riscă să-și simtă inima pleznind de otrăvă odată cu el.

Vizez la un lider al puterii care să se simtă măcar o dată sincer îngrijorat de soarta țării, să-și recunoască cinstit și cavalereste greșelile, să nu promită ce nu poate da și, mai ales, să nu-i amăgească pe oameni cu măgelele de sticlă ale falsei protecții sociale. După cum vizez la un lider al opoziției care să-i combată pe adversari cu armele spiritului, cu calm și defașare diplomatică, cu inteligență ironică și cu ironie inteligentă, cu argumente care să bată spinarea puterii măcar cît un făcăleț lustruit.

Vasile AVRAM

Reviste noi: „POESIS”, nr. 5-6 (mai-iunie) 1991

O revistă bine gîndită și făcută, menită să umple un gol în rîndul publicațiilor noastre literar-culturale, este Poesis, ajunsă, anul acesta, la nr. 5-6. Apare la Satu Mare, oraș care s-a remarcat, de mai mulți ani, prin viața sa culturală elevată înconfundabilă (teatru și artă plastică). Astfel, Poesis completează în mod fericit un sector important al acestei vieți, fiind îndrumată și realizată de o echipă de intelectuali care își înțeleg bine menirea de purtători, în orașul din nord, ai unei făclii. E vorba de: George Vulturescu, poet, critic și animator cultural — directorul publicației; Gheorghe Glodeanu — critic, Al. Pîntescu — critic, Cristian Cheșu — grafician și Dan Ardelean — fotograf. În numărul amintit, Gh. Glodeanu scrie aplicat despre Noaptea de Sinziene, romanul lui Mircea Eliade; G. Vulturescu despre poezia lui Liviu Antonesei (Căutarea căutării), T.

Mircea despre lirica lui Mihai Prepelită (Peste Carpați, peste cutremure). Poezie semnează: G. Vulturescu, I. Vintilă-Fintîș, V. Ungureanu, Marius B.V. Sterom, Ion H. Negrețeanu, Grigore Vieru, Nicolae Dabița ș.a. O cronică la O istorie critică a literaturii române, lucrarea lui Nicolae Manolescu, scrisă de Alexandru Pîntescu, un eseu despre Ion Caraion — de Vladimir Delaunay —, două pagini închinat lui Baudelaire (170 de ani de la naștere), alta închinată lui Kahlil Gibran și Fernando Pessoa completează sumarul bogat al acestui număr dublu, în care se mai include: poezie greacă, belgiană (Eric Brogniet) și italiană (Ada Negri, în transpunerea italianistului sibian Pimen Constantinescu). Poesis — o revistă de tinută cu care îți face plăcere să colaborezi. Între această revistă și Sibiu s-au stabilit deja relații, care sperăm să fie trainice. (G.N.)

MAHABHARATA, încă o dată

Duminică, 14 iulie, ora 17, va avea loc în foaiatul Teatrului de Stat Sibiu o a doua vizionare a filmului MAHABHARATA, realizat după spectacolul regizorului englez PETER BROOK. Stimăți cititori, procurați-vă din timp bilete, altfel s-ar putea să pierdeți și această ocazie! Locurile sînt limitate.

Felicităm inițiativa de organizare a unei videotechi cu profil cultural de către Teatrul de Stat din Sibiu. Videotechi îi dorim viață lungă, iar Teatrului o stagiune de toamnă strălucită. (O.T.)

ORIZONTAL: 1) Om bogat... — Om sărac. 2) Oameni cu copii! 3) Specialist la nașterea oamenilor — Corp în mișcare. 4) Acum! — Oameni în floarea vîrstei. 5) Om prost — Eleganță — Un om în lanțuri! 6) Acolo, omul nu a fost om — Omul din stînga sau din dreapta — O parte din lanțul uman 7) Tip decapitat — Omul care nici la moarte n-are rînd! 8) Termen redus! — Omenirea întreagă 9) Om dat la ziar! 10) Om de omenie — Cercuri. 11) Omul care face! — Oameni în toată firea.

VERTICAL: 1) Nu-i nici picior de om — Rezultat sportiv. 2) A iubi ca mai de mult — Poate face față — Un om și jumătate! 3) Ca tot omul! — Om pus pe fugă! 4) Un cal și un om! — Suprafață nelocuită. 5) Om cu voce groasă — Lipsit de conținut — Halogen. 6) Un om de nimic. 7) Oameni de risul lumii — Ușier! 8) Nume bărbătesc — A cuprinde. 9) Om fără nici o treabă — Om de cuvînt. 10) Comediant (fig.) — Șmecherii familiei. 11) Un om fără pereche (pl).
Dicționar: AMA, OMO.

George MARINĂ

DEZLEGAREA CAREULUI „FRUMUȘETE”

1) PĂPUȘĂ — ACIS. 2) ORATOR — ASI. 3) PARALE — PTR. 4) ATENĂ — DRAME. 5) OR — RIMEL — N. 6) ESENIN — TIRA. 7) SI — A — OVINE. 8) T — GRAȚIOASĂ. 9) ETICI — SA — SR. 10) TURIST — SLUT. 11) IL — ȘERBAN — A.

Realități pentru liniștea noastră

Se împlinesc doi ani de când personalul medical sibian — medici, farmaciști, asistenți medicali, personal de serviciu — au făcut și fac tot posibilul și imposibilul pentru a-mi salva viața. Concomitent, de același tratament generos și de un profesionalism desăvârșit au beneficiat și alte sute și mii de pacienți. Constatările „pe viu”, discuțiile cu ceilalți pacienți, colegi de suferință, cât și sesiunile pertinente primite la Liga pentru Dreptate Sibiu, îmi permit, cred, să-mi exprim opiniile cu privire la oportunitatea declanșării grevei medicilor și radicalizarea acesteia.

Ministerul Sănătății, cât și înalte fețe emanate, încearcă să asmută populația asupra corpului medical, reducând cele patru revendicări principale ale greviștilor, la una singură și ultima în cererile revendicative — problema salarială. Nimic altceva decât fals, minciună, diversiune.

Pentru a ieși din domeniul retoricii și afirmațiilor cu caracter general, vă voi relata, stimată cititor, câteva stări de fapt — poate nu cele mai semnificative. Secția Urologie a Spitalului Județean Sibiu, o secție foarte grea și supraasaltată de oameni cu afecțiuni grave, este deservită pentru unele investigații de către Radiologia chirurgiei. Pentru investigații strict necesare stabilirii corecte a unui diagnostic această secție de radiologie este „dotată” cu aparatul îmbătrinit și este de mirare cum totuși personalul care o deservește reușește să o țină în funcțiune. De exemplu: aparatul „Diagnomax”, producție R.P.U. — 1965, un colos cât o botoză deservește secțiile Chirurgie, Ortopedie, Urologie și Urgențe; aparatul radiologic portabil „Kirana” (la patul bolnavului) este producție cehoslovacă — 1958! La sala de chirurgie este folosit un aparat „Tur”, portativ, pentru ra-

diografii intraoperator, iar la urgență un alt „Tur”, anabele de fabricație germană datînd din 1963! Este un adevărat miracol cum se poate lucra cu aceste aparate și cum cei care lucrează aici reușesc să facă radiografii de strictă necesitate în diagnostic. După umila mea părere nici o clinică din Europa — exceptînd, eventual Albania — nu ar mai apela la serviciile unei astfel de aparaturi, ci s-ar mîndri să o expună într-un muzeu de antichități.

Constantin MICA

Economia de piață

Fiind în piață la cumpărături am asistat la o scenă tradițională în România. În 10 iulie a.c. pe la ora 21 descinde un ARO al poliției cu numărul de înmatriculare I-SB-1732 cu un plutonier major și doi sergenți majori dintre care unul se îndreaptă spre o masă cu marfă de pe care se autoservește cu doi ardei grași fără să plătească vreun ban.

— Continuați să dați plocon miliției? — Da, d-le, tot ca înainte, mi-a răspuns bătrînic.

Nicolae POP

Știff

COLABORARE

Între noi românii și sovieticii, colaborarea are tradiții puternice și a fost întotdeauna fericită. Modelul postbelic este ilustrativ: ei ne-au luat petrolul, noi l-am dat porumbul.

(D.I.B.)

Margine de sat.

Grafică de
Petre DUMBRĂVEANU

Vă rugăm, domnilor!

Bucuriile și necazurile vieții se împart de-a lungul ei în momente greu de uitat. Nu avem niciodată curiozitatea de a le cîntări, de a vedea care sînt mai multe, bucuriile sau necazurile. Sintem tentați întotdeauna să uităm necazurile și să ținem minte doar bucuriile. Atunci cînd avem ce ține minte.

Dl. Lepșa Crăciun — 42 de ani din Prislop, comuna Rășinari nu prea are ce să țină minte. Viața sa de pînă acum a fost un lung sir de necazuri.

Un atac de poliomielită, la vîrsta de 14 ani, îi lasă grave afecțiuni locomotorii și de vorbire. De parcă nu ar fi fost de ajuns, se îmbolnăvește și de Parkinson, întreg corpul fiind scuturat de frisoane. O boală de inimă destul de gravă se adaugă celor dinainte.

Dl. Lepșa se deplasează tare greu ajutat de un baston din fier de care se sprijină cu ambele brațe, tîrîndu-și încet picioarele. Are 6 copii, cel mai mare — o fată de 11 ani, cel mai mic — un băiat de un an.

Pîinea cea de toate zilele pentru familia sa o obține cu ajutorul unei autorizații care îi permite să cîntărească greutatea oamenilor, a celor care vor să știe cât s-au mai îngrășat sau cât au mai slăbit. Pe cîntarul de baie al domnului Lepșa în ultima vreme urcă tot mai puțin curioși. Pîinea copiilor este tot mai puțină, viața tot mai aspră, necazurile tot mai multe.

În timp ce această familie abia își duce zilele, alții nu mai au timp să-și numere banii de mulți ce sînt.

Facem pe această cale un apel la toți cei care ar putea ajuta sau „sponsoriza” această familie: Lepșa Crăciun, sat Prislop nr. 17, comuna Rășinari.

Domnul Lepșa ne roagă să intervenim la Primăria municipiului Sibiu, Primăria orașului Cisnădie, Primăria comunei Rășinari pentru a obține o locuință pentru cei 6 copii ai săi.

Ne alăturăm rugămintii domnului Lepșa: Vă rugăm, domnilor!

Dan Ioan BOGDAN

Epidemia ajutoarelor

Revoluția a stimulat alături de multe cîștiguri și mentalitatea ajutorului. Infuzia masivă de ajutoare a avut darul de a umple goluri și a alina suferința multora și ar fi suficient să ne gîndim la copiii din orfeline sau handicapați. Dar această operațiune a scos în același timp la iveală și două păcate ale noastre: unul, acela că nu ne-am demonstrat demnitatea în a le primi și distribui; al doilea — și cel mai mare —,

acela că am prins a ne obișnui cu ideea că trebuie să fim ajutați, că punem prea mult accentul pe ajutorul din străinătate și ne gîndim mai puțin la ajutorul pe care ni-l putem da singuri.

Dumnezeu ne-a hărăzit o țară frumoasă și bogată. Istoria însă ne-a fost ostilă și aceasta tocmai pentru că prea multe priviri au fost atrase de bogăția noastră, prea mulți s-au înstăpînit aici, supunîndu-ne și umilindu-ne în propria noastră ogradă.

Trăim vremea trezirii popoarelor la demnitate. Dar și la responsabilitate. Să cultivăm sentimentul de responsabilitate, de stăpîni, ai țării și ai noștri înșine. Un bun gospodar recurge și la ajutorul vecinului atunci cînd este în dificultate dar n-are stare și odihnă pînă cînd nu se pune pe propriile-i picioare. Pentru aceasta, el se scoală la crăpat de zi și se culcă la lăsarea întunericului, timp în care muncește din greu, chibzuiește cum este mai bine, conștient că așa cum își așterne, așa va dormi. Aici, în muncă, în bună organizare, în seriozitate, responsabilitate și cointerese reală, stă cheia succesului.

Avem, mai mult decît alte țări vecine, zestrea naturală, premisa a redresării. Să ne asumăm răspunderea și interesul valorificării ei. Pentru noi și pentru urmașii noș-

tri. Ajutorul străin, fie el în bani, fie în investiții, necesar și bine venit în situația actuală, trebuie privit doar ca o condiție iar nu ca o cauză a revigorării noastre socio-economice. Din cel puțin două motive esențiale: primul, pentru că la scară globală și pe termen îndelungat, el impune sarcini economiei naționale fie ele exprimate în dobînzii fie prin aceea că parte din bogăția țării (muncă, materii prime), transformate în venit, iau calea străinătății în loc să rămîna la noi; al doilea, prin falsă iluzie ce o creează că ajutorul ne pune la adăpost de griji, ceea ce invită la un fel de defetism economic.

Așa cum stau lucrurile acum la noi, ajutorul străin nu ne dă ghes pentru că ne cramponăm în politica — oficială — de structuri și mentalități de reminiscență comunist-desuetă dar, chiar dacă s-ar debloca canalele ajutorului din străinătate, adevăratul ajutor și speranța redresării și revigorării stă în propriile noastre mîini. De cum ne vom mobiliza energia creatoare, de simțul de răspundere cu care vom acționa, de spiritul de sacrificiu și de seriozitatea de care vom da dovadă, depinde în cele din urmă viitorul țării și al nostru.

G. DEJEU

Promisiuni, promisiuni...

Din acel Decembrie '89 de pomină, „garanțiile solide” și „promisiunile” binefăcătorilor noștri guvernanți se țin lanț, ele ducîndu-ne, după mai bine de un an și jumătate, la intoxicare și scribă de atîtea... neîmpliniri.

Se fac promisiuni în public, în presă, în arena internațională, dar îndeosebi, în mai micile „ogăzi” administrative ale țării, localități urbane sau rurale. Fiind în imediata noastră apropiere, făcînd parte din mediul nostru ambiant, ele ne interesează cel mai mult. Iar atunci cînd promisiunile rămîn neonorate, ele ne și dor cel mai mult...

La Mediaș, bunăoară, Primăria locală a dat asigurări ferme privind stoparea fenomenului „Alba-Neagra” ce înfestează aproape zilnic piața comercială principală a orașului. La fel, s-a promis eradicarea urgentă a vinzării la speculă, a țigărilor „Carpați” și „Bucegi” din aceeași piață, de către diverse persoane (în jargonul nostru comercial — bișnițari). Vinzătorii clandestini se înghesuie cu sute de pachete de țigări pe aleile pieții, iar pescuitorii de fraieri, bruneții cu „Alba-Neagra” își fac nestingheriți jocul murdar, sub ochii polițiștilor care inspectează tarabele cu marfă „nevinovată”...

Așteptăm „semne bune”, care să justifice promisiunile făcute și în aceste probleme. Tăiați, domnilor edili ai Mediașului, în carne vie, dacă va fi nevoie! Altminteri, tumoarea riscă să se extindă.

Attila J. MOLNAR

CENTRUL DE LIBRĂRII SIBIU

Din cărțile săptămînii 15-21 iulie 1991

Sigmund Freud, „Opere” I. Totem și tabu. Moise și mono-teismul. Anghoasă în civilizație. Viitorul unei iluzii. Traducere, cuvînt introductiv și note de Leonard Gavriliu. Editura Științifică, 412 pagini. Lei 115

G. Pice Della Mirandola, „Raționamente sau 900 de teze propuse spre a fi dezbătute în public la Roma, în anul 1486, dar neacceptate. Despre demnitatea omului”. Traducere de Dan Megrescu. Studiu introductiv de Gheorghe Vlăduțescu. Editura Științifică, 172 pagini. Lei 50

Valeriu Florin Dobrinescu, „Bătălia diplomatică pentru Basarabia” 1918—1940. Editura Junimea, 288 pagini. Lei 98

Ioan Scurtu, „Monarhia în România” 1866—1947. Editura Danubius, 192 pagini. Lei 45

Jürgen Thonvald, „Crimă și știință”. Editura Doris, 278 pagini. Lei 78

Dan D. Farcaș, „Extratereștii printre noi?... Întîlniri cosmice”. Editura pentru Turism, 254 pagini. Lei 72

Paul Goma, „Soldatul cîinelui”. Roman. Editura Humanitas, 224 pagini. Lei 65

Eugen Ionescu, „NU”. Editura Humanitas, 224 pagini. Lei 65

Henry James, „Comorile din Poynton”. Roman. În românește de Ileana Galea. Editura Diana, 196 pagini. Lei 57

Ion Frunzetti, „Arta românească în secolul XIX”. Editura Meridiane, 464 pagini. Lei 66

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut buletin de identitate pe numele Dobriță Aurelian Ștefan, str. V. Aaron, bl. 26, ap. 2. Aducătorului recompensă. Tel. 40155. (4419)

VINZARI

● Vind urgent înscriere Olteit, ridicare imediată (nr. 5012). Avantajos. Telefon 282 82, după ora 14. (4427)

● Vind mobilă cameră combinată „Bucin“, stare foarte bună. Comuna Cristian, str. I, nr. 52, fam. Gabel. (4417)

Vind VW 1600, pref. convenabil. Turnisor, str. Pomicultorilor nr. 13 (fingă Fabrica de prototipuri). (4424)

● Vind Dacia 1300 în stare foarte bună. Tel. 488 57. (4418)

● Vind înscriere Dacia 1300 din anul 1988. Tel. 727 93.

● Vind Dacia 1300 B și televizor color. Tel. 293 96.

● Vind microbuz Mercedes 207 D (9 locuri); Ford Taunus 1300. Tel. 141 00. (4413)

DIVERSE

● Firma „STYX“ vă oferă posibilitatea de a câștiga suma de 20 000 lei cu o investiție de numai 1200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX“! Sibiu, Strad, str. Vasile Gârlova, nr. 7, telefon 146 53, zilnic, orele 15-19, duminica închis. (4371)

SOCIETATEA COMERCIALĂ
„CINDRELUL” S.A. — SIBIU

anunță CONCURS

În data de 19 iulie 1991, ora 9 pentru ocuparea următoarelor posturi:

- AGENT TURISM — jumătate normă (bărbat);
- VINZĂTOR.

Condiții de încadrare conform legislației în vigoare. Informații suplimentare la sediul societății: Sibiu, Piața Unirii nr. 1.

— 188 —

Premiere cinematografice

După bunul obicei din ultima vreme cinematografele sibiane anunță pentru săptămîna viitoare alte premiere cinematografice.

La cinematograful „Arta” va rula (atenție, numai trei zile!) filmul „OMUL DE MARMURA” al celebrului regizor polonez Andrej Wajda. Vom putea urmări din nou punerea în scenă a unor idei: cauza descoperirii adevărului, cauza redescoperirii naționale, cauza eliberării Poloniei de dogma comunistă. Dacă nu intervine ceva neprevăzut, acest film va fi urmat de un al doilea realizat tot de Andrej Wajda, un film în care regizorul se implică direct și percutant în prezentul țării sale. Filmul se intitulează „OMUL DE FIER”.

Cinematograful „Pacea” va proiecta un film american, produs în 1989, numit „UN PISTOLAR RENUMIT” (în original „FAST GUN”), povestea unui celebru șerif, care foarte pe scurt, sună cam așa: „Nu contează cît ești de rapid... Întotdeauna va fi unul mai rapid decît tine”.

CINEFIL

PROGRAMUL TV

LUNI, 15 IULIE 1991

14,00 Actualități. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Worldnet Ușia. Fauna și flora Americii. 15,20 Avangarda săptămînii. 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16,00 Cheia succesului. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Știri. 17,50 E-

misiunea în limba maghiară. 18,35 Dosarele istoriei. 19,00 Tezaur. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Telesport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Teatru Tv: „Taifun” de Cao Yu. Premieră Tv. 23,35 Actualități. Cronica Parlamentului. 23,55 Recomandări din program.

Cutremur

Un puternic cutremur de pămînt a fost înregistrat în regiunea Banat în ziua de vi-

Încă „o liberalizare”
a prețurilor?!

Guvernul nostru de unică-tă a mai făcut un pas (înapoi) pe calea democrației originale. Cel mai fermecător poliglot dintre doctorii în mecanica fluidelor, tovarășul Petre Roman, a semnat la 5 iulie o nouă pleacă guvernamentală prin care ne dă de veste că, începînd cu 1 iulie (!?) a.c., plăfoanele indicative ale unor prețuri se abrogă. Adică pe românește asta cred să însemne că vor crește prețurile la unele produse și servicii. Vom trăi și vom suporta. Pînă cînd?

Ovidiu TOMULEȚIU

ZEUL MARTE RĂMINE ÎN
IUGOSLAVIA

● Osijek — Prezidiul conducerii electice din Belgrad a examinat ieri proiectul pacificator din Brioni. Acest acord al politicienilor, n-a putut împiedica definitiv continuarea focului din Iugoslavia. Joi,

neri la ora 13,43 minute, 10 secunde.

Potrivit informațiilor primite de la Centrul de Fizica Pămîntului, seismul a fost simțit în Timișoara cu intensitatea de 6 grade pe scara Mercalli, fiind însoțit de un zgomet puternic, asemănător celui provocat de o explozie. Au fost produse pagube materiale prin căderea țiglelor de pe acoperișuri, crăparea tencuielilor și răsturnarea obiectelor din interiorul locuințelor. Trei persoane au fost spitalizate ca urmare a unor accidentări ușoare.

Cutremurul a fost resimțit și la Budapesta și Belgrad, fără a produce pagube materiale.

orașul Osijek (estul Croației) a cunoscut din nou zgometul sacadat al împușcăturilor. O clădire în care s-au baricadat naționaliști sîrbi, care trăgeau în populația croată, a fost incercuită de sute de polițiști croați. După 8 ore de lupte terminate cu moartea unui „cetnic” (naționalist sîrb) și a unui polițist croat, clădirea era ciuruită de gloanțe. Guvernul comunist sîrb a comunicat că va interveni în ajutorul etnicilor sîrbi din Croația.

● Sarajevo — În capitala Republicii Bosnia-Herțegovina, a avut loc o demonstrație eerînd încheierea conflictelor etnice.

● Pristina — În provincia Kosovo, într-o localitate de graniță cu Serbia, a avut loc un schimb de focuri între etnicii albanezi (90 la sută dintre locuitorii din Kosovo — adică 2 milioane) și sîrbi. Mulți rezerviști mobilizați, au fost trimiși în această provincie cu preponderență albaneză.

● Ljubljana — Guvernul din Slovenia a făcut cunoscut, că la terminarea celor trei luni de suspendare a declarației de independență, vizavi de acordul din Brioni, va respinge orice perspectivă de a mai rămîne în federația iugoslavă.

● Ankara — Aflat în vizită în Turcia, Kiro Gligorici (președintele Republicii Macedonien) a declarat: „Voi sprijini pozițiile turcești atît din Balcani cît și din Europa”. Cuvîntarea sa a deranjat guvernul grec, nemulțumit că autoritățile turcești acceptă tot ce spune Gligorici despre așa-zisa „problemă macedoniană”.

COMUNICAT

DIRECȚIA SĂNITARĂ JUDEȚEANĂ intenționează să consulte cetățenii asupra lucrurilor bune și rele din activitatea de asistență medico-sanitară.

Concepem această consultare ca o activitate permanentă, convinși că sugestiile populației ne vor ajuta să remediem greșelile și să facem mai bine ceea ce facem satisfăcător, astfel ca nevoile sanitare ale populației să fie cît mai bine satisfăcute.

O soluție ar putea fi funcționarea unui birou de reclamații, propuneri și sugestii, la care să aibă acces foștii bolnavi, familiile lor, precum și alți cetățeni.

Căutăm o persoană serioasă, fără legături formale cu lumea medicală, cu timp disponibil 2-3 ore de două ori pe săptămînă, care să facă în mod onorific oficiul de antenă a Direcției sanitare în mijlocul populației. Dacă s-ar pune problema unei remunerări din partea noastră, credibilitatea sa în fața publicului ar scădea. Acest cetățean instruit și onest va prezenta periodic și ori de cîte ori va fi necesar problemele ridicate și va avea dreptul să obțină răspunsuri coerente de la conducerea Direcției sanitare într-un interval de timp convenabil, pentru a le putea comunica populației.

Cei care doresc să participe la această activitate sînt rugați să telefoneze la Secretariatul Direcției sanitare județene, telefon 31444.

— 187 —

IRAKUL, O PUTERE
NUCLEARĂ POTENȚIALĂ

● Bagdad — Liderii kurzi au început din nou, joi, convorbirile cu președintele Hussein. S.U.A. și țările occidentale, îngrijorate de neîndeplinirea practică a promisiunilor irakiene de rezolvare a situației kurzilor intenționează desăvîrșirea la granița turco-irakiană a 5 000 de militari din Forța Rapidă de Intervenție nou creată. Observatori O.N.U. în Irak au rămas surprinși de faptul că Irakul posedă suficientă cantitate de uraniu îmbogățit, pentru producerea în următorii zece ani a 20-40 bombe sau arme atomice. Washingtonul a acuzat China de a fi vinovată de faptul că ajută o țară din Orientul Mijlociu (fără a o numi) pentru a fabrica arme nucleare.

● New York — Consiliul de Securitate al O.N.U., a amînat pe săptămîna viitoare examinarea cererii Irakului de a valorifica petrol în valoare de 1,5 miliarde dolari, din necesități umanitare, încalcînd astfel embargo instituit. Irakul s-a plîns, că de la încheierea războiului, au murit de foame, 6 000 de copii.

PELERINAJUL NEGRU

● Geddah — Pe aeroportul acestui oraș portuar din Arabia Saudită, a avut loc prăbușirea unui avion DC-8, aparținînd liniilor aeriene canadiene, închiriat Nigeriei pentru transportul pelerinilor musulmani, ce au vizitat orașul-sfînt Mecca. După ce pilotul a comunicat la sol unele dificultăți tehnice de zbor, avionul cu 267 pasageri și 14 membri ai echipajului canadian, s-a prăbușit, explodînd pe aeroportul din Geddah.

FLASH

● Eclipsă totală de soare. Ziua de joi, 11 iunie a.c., a fost așteptată cu interes de astronomi. Eclipsa totală de soare a fost vizibilă numai în Arhipelagul Hawaii, Mexic, America Centrală, Brazilia, America de Sud, pe o bandă cu diametrul de 250 km, înaintînd cu 2 300 km/h.

● Inundații — Agenția „China Nouă” comunică prăbușirea a 500 000 de case din cauza inundațiilor, care au provocat 328 morți și 2 375 răniți.

● Explozie — La o bază militară din apropierea capitalei Kuweitului, au pierit 49 militari americani și britanici, în urma unui accident care a făcut ca un scurt-circuit să provoace incendierea camionului ce transporta explozibil.

● Mitterrand (președinte le Franței) a vizitat pentru prima oară Tunisul. Dar numai pentru cîteva ore.

● Sevardnadze (fost ministru de externe al U.R.S.S.) a fost ales președintele conferinței de constituire a Mișcării de Reforme Democratice care-și va ține congresul inaugural în septembrie a.c., cînd se va hotărî dacă va fi transformată în partid politic.

● Sibiu și Brașovul au fost vizitate joi de delegația Grupului Parlamentar de Prietenie germania-România, condusă de Klaus Franke deputat în Bundestag din partea Uniunii Democrat-Creștine. Din delegație mai făcea parte d-na Beate Weiland și dl. Peter Harry Carsterson.

Rubrică de Emil PORIME

Mobilitatea Constituțiilor

Comunitățile umane se conduc după reguli, scrise sau nescrise. Un capitol esențial al istoriei omenirii este cel de istorie a legilor care i-au guvernat pe oameni. Absolutismul francez a fost încoronat în expresia L'Etat c'est moi (Statul sînt eu) al lui Ludovic al XIV-lea. Revoluția franceză a schimbat fața Franței și a întregului continent și dacă a devorat valori materiale, vieți omenești și destine umane, dacă a devorat proprii copii, ea a devorat pe rînd constituțiile.

La 26 august și 10 octombrie 1789, a fost adoptată de către Adunarea Constituantă, Declarația drepturilor omului și cetățeanului. În 3-14 septembrie 1791 a fost adoptată Constituția, în 24 iunie 1793 a fost proclamată Constituția republicană, în 5 fructidor, anul III (22 august 1795) a fost adoptată Constituția directorială iar în 22 frimair, anul VIII (13 decembrie 1799) Constituția consulară. Mai departe, Napoleon, din consul, se va încorona împărat, Formele de guvernămînt ulterioare vor fi, ba regat, ba republică, ba imperiu și astfel au fost devorate pînă azi o duzină de constituții.

În România Mică a funcționat Constituția din 1866, în România Mare, Constituția din 1923, uzurpată în pragul războiului, dar ulterior repusă în drepturi, pînă în 30 dec. 1947. Republica Populară Romînă și-a avut constituția ei, Republica Socialistă România și-a avut constituția ei, dar nici una nu i-a supraviețuit constituția, dimpotrivă, Ceaușescu a mai trăit trei zile după abrogarea constituției lui din 1965.

Partidul Comunist Român, pe numele oficial post-Ceaușescu, Frontul Salvării Naționale, declară prin gazetele lui, că ne-a croit destinul pe un mileniu cu proiectul de constituție, dar uită că singura constituție neaplicată a Revoluției Franceze, revoluție care a doborât, din principiu, regalitatea, a fost constituția republicană. Dintr-un parlament al nerușinării nu poate ieși o constituție durabilă. Domnilor, viața constituției feseniste se va încheia odată cu a F.S.N.-ului.

Ion UNGUREANU